

pával Comes ei töhheta fedramist fallida
eggo pu raiumist, sest et muido linnad pea-
wad árraóppardama, ja lehmad suuvvel lon-
kama jáma; perrenaene lähháb ka isse ja
sadab ka omma perret óhta warra magga-
ma, lotes et siis lehmad suuvvel óhta aeg-
säste koid peawad tullema. Meie marah-
wast külub jálle teist ábbausko piddawad.
Monni ruimimal forjab teisel hommikul sea
jallaluud soóla kollo, wiib sealauta, útleb
emimise wasto: te mulle ni mitto poega, fui
konti siin! Monni wiib kondid foggoni
hambus lafka, monni wiib metsa, et siis
peawad sead ülle suuve metsa jáma, seál
ennast toitma ja hásti fossuma. Teine
tühhi jut ja temp se, et Wastla pával
lamba-raudadega soóla pohja peale Pead
peab pirama, et siis juuksed kaswawad pit-
kod ja illusad, ja ei katke. Agga Tuhkapával
ei pea lapse Pead suggema, muido peab
Pea kóhmama, ja paljo tásid tullema. Sak-
samaal monnes lohtas sesamma fartusse
párrast ei sallita, et rede Pead soetakse, mis

ka meiegi marahwas monnes paikus peawad
feelima. Wastla pával peab ka, wanna
tühja usso járrele, ühhagi foorma sõnnikut
wáljale weddama, sest et siis willi hásti peab
kaswama. Sel pával ei pea ka wilja wálja-
andma waesele, muido willi kaub salwest wálja.

Tuhka ja Lutsna páwa st ka segi
tühhi ust weel, et siis ei pea mitte hárja
essimest korda ikkendama, egga üllepea mitte
ree ette ikk pannema; muido hárja sarwed
peawad suuvvel tuhfaima ehk tuhka óruma
ja aíama! Kuida keik need tembus ial lin-
nadesse ehk lojustesse putuwad, ehk ka in-
nimessse juustesse, sest ei sa kúl ei ükski
arro; agga weddela móttega innimenne uss-
sub keik tühja wallet ennemine fui et pú-
aks keik ommad asjad targaste ja hoolsaste
Jumala kodud seadusse járrele aíada!

Paast Maaria,
25 mal Paasto kuu pával. Sesimane kirikko
Pühha en igga ristiinnimes sel teáda, ning on
fest 1835 aasta tähtramatus selletud. Wágga
halle on, et seddagi meie talli Õnnisteggia